

og det maa vi altsaa bort fra. Heller ikke Bygningsafgiften kan være retfærdig. Naar f. Eks. en Haandværker ude paa Landet, paa en afsides Egn, bygger sig et Værksted, skal han svare Skat. Fordi han er stræbsom og flittig, fordi han der skaber Værdier, skal han give Mulkt til Staten — det er aldeles uholdbart. Jeg vil sige: Lad os saa faa en Skat, der følger nogenlunde med Tiden. Det vil nærmest kunne ske ved, at man retter Skatten efter Værdiforholdene, efter Jordens Værdi omkring i Landet og yder visse Procent deraf, en eller to eller hvor meget der nu er nødvendigt til Statens Udgifter. Det vil blive en anderledes retfærdig Beskatning end den nuværende. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at udvikle dette, jeg skal blot over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) sige, at naar han var bange for, at Kjøbenhavn vilde lide Uret ved denne Beskatning, tror jeg, at fik vi en saadan Beskatning som den af mig antydede, vilde den naturligvis først og fremmest ramme saadanne Knudepunkter som Kjøbenhavn, det mener jeg ogsaa er rimeligt og rigtigt. Thi Kjøbenhavn er bleven en stor By ikke ved sin egen Dygtighed alene, men ogsaa fordi den har et Land bag ved sig, og fordi vi knytte saa mange Institutioner hertil, vi bygge Frihavn osv., det samme gælder ogsaa andre Byer, og derfor er det ogsaa ganske rimeligt, at de komme til at svare noget mere i Skat. Jeg vil raabe et lille Varsko til de Folk, der stole paa, at de kunne købe Grunde herinde omkring ved Kjøbenhavn og ved Stationerne og for Fremtiden deraf kun svare en lille Brøkdel af den Skat, som vi Landboere ovre i Jylland paa de afsides Egne skulle svare ved den fulde Hartkornskat og opfordre dem til at være forberedte paa, at en Gang komme de til at betale en Skat, der nogenlunde svarer til Værdien af det, de have købt. Maaske komme de ikke til straks at betale Skatten med dens fulde Beløb, det vilde maaske være uretfærdigt, men en Gang komme de dertil.

Jeg har nu antydet det, som jeg kunde gaa med til at stemme for, og jeg haaber, at det ikke skal vare alt for længe, inden man kommer ind derpaa. Maa jeg med Hensyn til de Forsøg, der fra Landstingets Side ere gjorte for at indføre en Slags mellemkommunal Beskatning eller personlig Skat ved disse Love, sige, at jeg selvfølgelig billiger Tanken om at faa noget gjort til Løsningen af Spørgsmaalet om den mellemkommunale Beskatning, men jeg

tror ikke, at Landstingets Forslag er heldigt, og at det vil kunne gennemføres. Man hører jo undertiden Røster, der gaa ud paa, at Folketinget ikke ønsker en Beskatning af Aktieselskaber, fordi Landbruget nu er blevet saa interesseret i Andels-selskaber, at det er bange for at faa disse beskattede — det er jo Udtalelser, der komme fra Højres Side — og nu begynder man at spille Bold med hinanden. Vi have længe sagt, at Landstinget ikke vil være med til mellemkommunal Beskatning og personlig Skat, og nu sige de fra anden Side, at Folketinget nu heller ikke vil være med dertil. Dertil vil jeg sige, at jeg ønsker en Skat paa Andelsselskaber. Jeg er interesseret i mange Andelsselskaber baade i Mejerier og i Slagterier og andre store Selskaber, der omsætte betydelige Værdier og handle for Millioner. Men jeg ønsker dem beskattede i Lighed med enhver Købmand, enhver handlende, et privat Slagteri, eller hvad det er, og jeg haaber ogsaa, at de, der have Aktieselskaber, ville sige: Vi ønske, at vore Aktieselskaber skulle beskattes. Det bliver aldeles ikke nogen Dobbeltbeskatning, den Tale om Dobbeltbeskatning hører ingen Steder hjemme. Naar vi anlægge Andelsmejerier eller Andelsslagterier, er det, fordi vi tro, at der er en Forretning at gøre. Hvis jeg, skønt jeg er Landmand, vil drive Kornhandel i en By og anlægge en Filial, maa jeg være belavet paa at svare den samme Skat som en anden Købmand, og skulde jeg blot bygge paa det, at jeg er skattefri, medens mine Konkurrenter havde at svare Skat, var det et aldeles uforsvarligt Grundlag at bygge en Forretning paa. Det er altsaa ikke nogen Dobbeltbeskatning, og lad os derfor snarest mulig komme til at beskatte Aktieselskaber, Filialer og andre Selskaber, der kunne være selvstændige Forretninger, i Lighed med de Forretninger, der ere i Kommunen. Derimod vil jeg gerne, naar der er Tale om Indkomstskatten til Staten, have, at den Skat, der i Forvejen er paa-lagt, hvad enten man kalder den Areal-skat, Grundskat eller Hartkornskat, skal fradrages, naar Formuen skal opgøres. Lad os sige, der hviler en Skat af $\frac{1}{4}$ pCt. paa en Ejendom, saa skal dette fradrages, og derefter skulle Prioriteterne fradrages, thi ellers faa vi en Dobbeltbeskatning. Naar Staten siger: Vi tage først Hartkornskatten, derefter fradrage vi Prioriteterne, saa faa vi en Dobbeltbeskatning. Naar vi komme ind paa en rationel Beskatning, haaber jeg, vi blive fri for noget saadant. Jeg vil følge Flertallet, og haaber, at